

Доктор ЕЛКА БОРИСЛАВОВА СИМЕОНОВА е гл. асистент в катедра “Англицистика и американистика” от 1993 г. Има научни публикации в областта на Викторианския и на постмодерния английски роман, на литературната теория. Специализирала е в университетите в Оксфорд (1994), в Уулвърхемптън (1995) и Прешов, Словакия (2005). Членува в Българското дружество за британски изследвания (БДБИ).

Докторската ѝ дисертация на тема: *“Losing/lost subjects: identities and anxieties in the postmodernist English novel (1983-1992)”* е защитена пред СНС по литературознание на

15.06.2005 г. Разнообразни аспекти на понятието ‘човешка идентичност’ се разкриват чрез анализа на пет английски постмодерни текста с общ мотив – загубата. Подбрани са вече утвърдени, почти ‘канонизирани’ писатели като Мартин Еймис (“Пари”), Грейъм Суифт (“Земя от водата”) и Иън Макюън (“Дете във времето”), но и маргинализирани гласове като Джинет Уинтърсън (“Написано върху тялото”) и Ева Фиджис (“Призраци”). И характерното изповедно звучене, и наличието на характеристики на т. нар. “мега-проза” през 80-те и 90-те години на ХХ в. интригуват с амалгамата от разнообразни теоретични и политически позиции и налагат мултидисциплинарен подход: литературна теория, психология и психоанализа, лингвистика, философия, феминизъм, пост-колониална теория.

Анализът на литературни образи в кризисни ситуации оборва широко разпространеното схващане, че в постмодерното време понятието ‘човешки субект’ е невалидно. Изхожда се от психоаналитичното виждане за текстуалността като загуба, но и като възможност за намиране на нова стабилност на субекта чрез единението му със самия себе си и с другите. Представя се постмодерната концепция за човека като система от езикови структури, като текстов конструкт или игра на различията и се очертава пространството между крайни понятия като ‘смъртта на субекта’ и ‘свободния субект’.